

ROKA FATURASI

Aydınlık Gazetesi, 5 Aralık 2011

Yıldırım Koç

Bir arkadaş anlattı. Ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum. Ancak sendikaları tanıyan biri olarak şaşırmadım. Bir sendikanın genel teşkilatlandırma sekreteri Ankara dışında bir kente gitmiş. Döndüğünde sendikanın muhasebe müdürüne bir yemek faturası vermiş. Muhasebe müdürü fatura bedelini ödemedi önce genel mali sekretere danışmak gerektiğini duymuş. Birlikte faturaya bakmışlar. Faturada iki kalem varmış: Yemek bedeli 100 TL, roka bedeli 300 TL. Genel mali sekreter, “ne bu yahu,” demiş, “bütün şehre roka mı ismarladı bu arkadaş?” Sonra faturayı dikkatle incelediklerinde faturadaki “rakı” sözcüğünün, iki harfte amatörce yapılan değişiklikle “roka”ya dönüştürüldüğünü görmüşler. Faturayı ödemişler mi, bilmiyorum. Ama adamcağız iyice amatörlik etmiş. Deneyimli bir sendikacı olsaydı, garsona, “aman evladım içkiyi ayrı belirtme, yemek gideri içinde göster,” derdi. Görmüş geçirmiş sendikacılar hep öyle yapar.

Bugün size bir başka fatura öyküsü anlatacağım. Bu kez de belgeli.

20 Kasım 2008 tarihine kadar Yol-İş Sendikası Eğitim Dairesi müdürüydüm.

8 Temmuz 2008 günü iki arkadaşımınla birlikte o zamanın genel başkanı Fikret Barın’la görüştük ve Ankara’da Efe Kırtasiye isimli bir şirketten sahte fatura alınıp işleme konduğunu duyduğumuzu söyledik. Önce itiraz etti; fatura alınan işyerlerinin yasal olarak kurulmuş şirketler olduğunu söyledi. Biz de, bu tür şirketlerin de sahte fatura verebileceğini söyledik. Bunun üzerine bu konuyu incelememizi istedi. Muhasebe müdürü Mahmut Ballıktaş’tan faturaları istedik. 24 Eylül 2007 ve 25 Eylül 2007 tarihli iki fatura getirdi. Her ikisi de 19.470 YTL idi. Faturaların arkaları o zamanın genel mali sekreteri Ramazan Ağar tarafından imzalanmıştı. Bu sırada odaya Ramazan Ağar girdi ve ne yaptığımızı sordu. Genel başkanın talimatıyla faturalar üzerinde inceleme yaptığımızı söyledik. Bu arada Mahmut Ballıktaş 25 Aralık 2007 gün ve 26.550 YTL’lik ve 24 Aralık 2007 gün ve 23.246 YTL’lik iki fatura daha getirdi. Hepsisi Efe Kırtasiye tarafından kesilmişti. Bu ikisinin arkası ise genel başkan Fikret Barın tarafından imzalanmıştı.

Ramazan Ağar, bu faturalar karşılığında alınan paranın çeşitli işlerde kullanıldığını söyledi. Anlattıklarını o gün not etmiştim; ancak bu paranın nerelerde kullanıldığını söylediğini burada yazmayacağım. İsterse kendisine hatırlatırım.

Faturada Efe Kırtasiye’nin telefonları vardı (341 21 39 ve 341 27 99). Telefon edip bu faturalar karşılığında hangi promosyon malzemesinin satıldığını sordum. Afalladılar, şaşırdılar. “Ajanda ve takvim” dediler. Listesini istedim. Öğleden sonra vereceklerini söylediler. Ancak iki kez daha telefon etmeme karşın böyle bir liste gelmedi. Bu ara genel başkan yardımcısı Nuhi Çelebi beni arayarak, Efe Kırtasiye’den kendisini aradıklarını ve çok rahatsız olduklarını belirtti ve olayı sordu.

Ben de durumu genel başkana ve denetleme kuruluna bildirdim.

Yol-İş Denetleme Kurulu, 17 Temmuz 2008 tarihli raporunda Efe Kırtasiye faturalarını inceledikten sonra, “bu faturalar karşılığı sendikaya teslim edilen herhangi bir malzemenin bulunmadığı tespit edilmiştir” (s.11) sonucuna vardı. Denetleme Kurulu ayrıca toplam 88.736 YTL’lik ödemenin, mali mevzuat gereğince banka aracılığıyla yapılması gerekirken, elden yapıldığına da işaret etti. Denetleme Kurulu raporunda şu ifade yer aldı: “Sendika yönetim kurulu üyeleri tarafından üçüncü kişilere ödenen kayıt dışı ücretleri karşılamak amacı ile bu faturaların alındığı belirtilmiştir.” (s.11)

Denetleme Kurulu raporunda bu dört fatura ve tahsilat makbuzlarının fotokopileri de yer almaktadır.

“Rakı”yı iki harf değişikliğiyle “roka” yapanlara çok gülmüştüm. Denetleme Kurulu’nun raporuna rağmen Efe Kırtasiye’den alınan sahte faturaların hesabının üçbuçuk yıldır hiç kimse tarafından sorulmamış olmasına gülemiyorum. Yazık.